

nostre districte han fet *labor nula y sin provecho* i deixa entendre que aquí no hi ha més que dos homes de valer: en Barangé i en Boet (D. Andrés de)

¡Pobres senyors! ¡Quin empenyo tenen en posarse en ridicol!

En Barangé que se arrosegá quatre anys per la Diputació, sense dir ni un mot en las sessions, sense col·laborar en las comissions, sense haver obtingut la resolució favorable al districte de cap dels espedients que l'interessaban, no pot compararse amb en Plaja que sense ser diputat nostre, perque a la Diputació li portaren els 30.000 vots d'electors barcelonins solidaris, feu més per aquest districte que no havian fet tots els diputats provincials que hem patit en una cinquentena d'anys.

Responen per nosaltres, les carreteres que llavors se projectaren, subastaren i construiren en nostra Comarca.

I del presumit senyor Boet que en podém dir que probi son valer.

Que nosaltres sapiguém, res; i a fé que coneixém tota sa historia.

Fracasá com empresari del teatre Comic, fracasá, amb greu dany dels pobres accionistes, com conceller i gerent de la societat de escombraries de Barcelona, fracasá moltes altres vegades, fracasará sempre qu' s' fiqui en lo que no entén.

El gastar bona roba, donarse importancia i saber fer caramboles, desenganyis senyor Boet (D. Andrés de) no dona suficiencia per a ser diputat.

* * *

El pacte caciquiste lliberal carlí, no es un secret per a ningú, es més, els mateixos interessats no'l negan; s'accontentan amb dir que les clausules del contracte no son les que hem esmentat i el senyor Torras vol fugir per la tangent, assegurant que la Junta de la U. Ll. no consentirá que la escola es clausuri.

El *conseqüent* polític senyor Torras no s'ha atrevit a negar el pacte. Ha fet be, per éll i per nosaltres, perque ens ha estalviat el disgust que ens hauria ocasionat tenirlo que desmentir.

El pacte existeix, ens *consta*, per aixó ho assegurém amb energia i enteresa.

Una de les clausules d'aquest vergonyós i traicioner conveni, se portará a compliment per medi d'un acord de l'Ajuntament de Granollers. *¿Hi veiem clar senyors Barangé, Torras, Puntas i Boet? ¿Estém enterats, o no?*

Quan arribi l' hora hi veurán clar fins els infelissos que encara dúptan de nostra honrada paraula i que no creuen en la traició de que han sigut víctimes. Després de lo manifestat, el compliment dels altres pactes no pot sorprendre als confiats elements de la «Unió Lliberal». Per avui, prou, diumenge será un altre día.

* * *

Homenatje als senyors Barangé i Boet. Sabém d'alguns conveins nostres que's fan treballs per a oferir com homenatje als dos ilustres i eminents polítics esmentats, una edició monumental dels discursos *enteros i pronunciados* pel senyor Barangé en la Diputació Provincial i els grans pro-

gectes presentats pel senyor Boet en el *Consejo de Fomento*.

Comptin amb nostre concurs.

* * *

Encanta la frescura de certa gent. Els *hermanitos* ens insulten perque'ns defensem de ses injurries, dels seus *desplantes tonteries i bromes istil cursi*, qu'es l'únic istil que poseeixen.

Aixó ens recorda el cas d'aquell que cridaba perque un altre li havia donat una bofetada; els qu'ho sentien comentaben el fet i comensaben a donar la raó al cridaner bofetajat, quan l'altre digué:

—Senyors aquest minyó no'ls diu que jo passaba tranquil fent la meva via, i aquest subjecte a qui no conec, m'ha agradit a cops de puny, jo m'hi he tornat; estava en el meu dret.

Es el nostre cas: ens insulten, ens defensém; estem en el nostre dret.

* * *

Els senyors de... ens diuen libelistes, ¡pobre gent! la por que tenen, es que fem d'histories.

* * *

Dijous per el mercat de nostre vila com ja s'había fet avans a Badalona, es repartían amb profusió, uns paparets molt petits i de diferents colors que deien ¡Plaja no!

Un company nostre va dir al veurels: son els últims badalls de la candidatura den Boét, i ficxeusi, n'hi han de tots colors; de blancs, de grocs, de blaus, de vermells, de color de rosa i fins de color de carbassa.

—Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona, Inmens assortit en corbates.

Crónica de la Comarca

Mollet

Amb tot el sentiment de l'ánima dec manifestar que presento la dimissió de corresponsal. Aixís ho exigeix l'*integritat* de la meva esquena.

Ja veurán: jo soc un xicot flaquet, desnarit, i de mi les *fieras* no'n tindrían per un pa-i-beure.

A la *cuenta*, faig dir a la ploma, *cosotas* que no els agradan i, com que nosaltres en tot tenim culpa no'ns toca més que callar o, del contrari, se la *carregará* el qui *piuli*.

Son amics de la llibertat .. (?) i, ells si que, mentint sempre, poden calumniar dient que les senyores de Ros i Durán repárteixen la caritat als del *voto* i encare exigeixen als socorreguts que proveixin en dos establiments de l'olla. Poden dir, que mentres al seu centre fan cultura, al Ateneu augmenten les taules de burro. Que l'instrucció oficial está desatesa i la qu'ells donan satisfá una necessitat. Que'l poble es un burro al no creuer ni seguir les doctrines per ells predicades. També poden presentar denúncies i criticar i entorpir la bona marxa del poble... etc., etc.; i si un hom, al llegir i enterar-se de tals disbarats, s'enfada una mica i mitj en serio, i mitj en broma els hi diu: ¡neules, mes

que neules! ¡ineptes presumits! ¡perqué critiqueu per sistema? ¡perqué vos fiqueu en coses que ni sentiu ni podeu comprendre? ¡perqué engrasqueu als inconcients semblant a n'al seu cor odis i recels?... ¡Oh! allavors, el qui tal diu, es un pocavergonya, es un busca-raons, se l'hi ha de tocar l'esquena i fins, criminalment, s'intenta empastifar-li l'honra!

¿I qui son els que ho intentan? ¡Ai d'algú, que fessim descendir la ploma a la fondaria del seu nivell moral..!

Bueno: quedém en que presento la dimissió... si no'm fan el gasto d'árnica.

—Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona, Assortit complet en Géneros de punt.

Granollers

Dijous passat morí D.ª Ignacia Mirósa, esposa de nostre amic D. Jaume Marqués.

Sols contaba 30 anys d'etat, quan un atac gripal agravant la lesió cardíaca que feia temps patía, l'ha portada al sepulcre, deixant en greu desconsol al seu espós, i sens mare als dos fillets que en la seva ignoscencia no's poden donar compte encare de la gran pèrdua qu'han sofert.

Serveixi de consol al nostre amic el pensar que sa esposa confortada amb els Sants Sacraments l'espera en l'altre vida gosant sens dupte de la Gloria del Cel. Nosaltres al manifestar nostre condol al apesarat espós endressém una oració al Cel per l'ánima de la que fou model d'esposas i de mares,

(A. C. S.)

◆◆◆

El conegut industrial, D. Jaume Barnet i sa senyora esposa D.ª María Masó, han passat per la trista proba de veurer morir a sa filla Rosa a la etat de 22 anys després de llarguíssima i penosa malaltia.

L'enterro i funerals que's celebraren el divendres al matí, es vegeren molt concorreguts, proba de la simpatia de que gosa en aquesta vila la familia Barnet, a la que acompanyém en el just dolor que la pèrdua de la seva filla Rosa els ha causat.

(A. C. S.)

—ELIXI CALLOL — Preferido de los niños.

A més de la colecta que's feu a l'Esglesia per a la mare del malaguanyat jove en Joan Signes, sabem que també s'en ha fet un'altre entre'ls nois que assisteixen a les escoles dels *Hermanos* i altre entre les noies de la escola de les *Monges Franceses*.

Aplaudim l'iniciativa, la millor manera de demostrar que's te Caritat al pròxim, es fentne.

◆◆◆

Se'ns recomana publiquéem les següents ratlles:

Durant el mes de Janer, del present any, ha recaudat la Comissió d'Escoles Catòliques gratuïtes d'aquesta Vila. la cantitat de ptes. 142'75; en el mateix mes n'ha pagat 169'30. Ademés una persona caritativa regalá per dites escolcs, una estufa.

Tots els dimars i divendres de les setmanes de Quaresma, no hi haurá classes nocturnes per a que puguen concórrer als sermons, que's predicarán en nostra parroquial Esglesia, els alumnes de les Escoles Catòliques.